

**Ma vie en dessins ? –
l'autoprésentation
Moje życie w rysunkach –
opowiadanie o sobie**

Łukasz Świerczyński

Scenariusz lekcji

**Poradnik metodyczny do programu nauczania
języka francuskiego dla III etapu edukacyjnego
w szkole branżowej I i II stopnia**

opracowany w ramach projektu:

„Tworzenie zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Redakcja merytoryczna: Renata Rychlicka
Redakcja językowa i korekta: Eduexpert sp. z o.o.
Projekt graficzny i projekt okładki: Eduexpert sp. z o.o.
Redakcja techniczna i skład: Eduexpert sp. z o.o.

Weryfikacja i odbiór niniejszej publikacji: Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie

w ramach projektu: *Weryfikacja i odbiór zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy*

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa

ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Klasa, czas trwania zajęć

II/ 2 × 45 minut.

Cele

- **Komunikacyjne:** Uczeń potrafi opowiadać o sobie, o swoim czasie wolnym, zainteresowaniach. Umie mówić o swoich pasjach, opisuje jak wygląda jego dzień. Potrafi opowiedzieć o ważnych momentach ze swojego życia (narodziny, rozpoczęcie szkoły, pierwsza przeczytana książka, zaśpiewana piosenka). Uczeń wie, jak napisać wpis na bloga.
- **Leksykalne:** Uczeń rozumie i potrafi użyć podstawowego słownictwa, które jest zgodne z podstawą programową, związanego z człowiekiem, czasem wolnym, umiejętnościami, zainteresowaniami, domem, rodziną itp.
- **Gramatyczne:** Uczeń umie opowiadać i relacjonować spędzanie czasu wolnego za pomocą konstrukcji przeszłych i teraźniejszych. Stosuje w wypowiedziach właściwe formy i konstrukcje gramatyczne (zdanie twierdzące, przeczące).
- **Kulturowe/interdyscyplinarne:** Uczeń potrafi wyszukać odpowiednie informacje we fragmentach tekstów oraz je wykorzystuje w wypowiedziach ustnych i pisemnych.
- **Motywacyjne:** Uczeń rozwija motywację do nauki języka obcego i wielojęzyczności, widzi sens uczenia się języka francuskiego w perspektywach zawodowych, społecznych i kulturowych.
- **Wychowawcze:** Uczeń potrafi współdziałać w grupie.

Metody i techniki

- burza mózgów, rozmowa, metoda indukcyjna, praca z filmem.

Formy pracy

- praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne

- projektor, tablica multimedialna, kartki papieru, flamastry, słowniki polsko-francuskie, film prezentujący życie Cypriana lov (francuski komik, aktor i bloger) dostępny na platformie [YouTube.com](https://www.youtube.com/watch?v=...) (dostęp 2.11.2022).

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

Nauczyciel pyta uczniów, jak rozumieją zdanie «*Dessine ta vie*» (odpowiednik po angielsku to „Draw my life”), czy kiedykolwiek słyszeli, rozmawiali o takim sposobie przedstawiania swojego życia za pomocą rysunków czy ilustracji? Jeśli nie, nauczyciel opowiada/wyjaśnia uczniom, że jest to forma audiowizualna, która stała się popularna w 2010 roku w internecie. Bazuje na rysunkach i opowiadaniach w 1 os. liczby pojedynczej. Nauczyciel wyświetla film: „Cyprien – draw my life”, prosząc uczniów, aby zanotowali wydarzenia z życia głównego bohatera. Nauczyciel może dostosować prędkość odtwarzania (klikamy na kółeczko zębatkowe, następnie prędkość odtwarzania i dostosowujemy możliwości do poziomu umiejętności uczniów). Następnie pyta uczniów, co zapamiętali.

Część właściwa

Nauczyciel rozdaje uczniom kartki i prosi, aby narysowali flamastrami swój życiorys, a następnie zaprezentowali go ustnie na drugiej lekcji. Monitoruje pracę uczniów, a w razie potrzeby pomaga im, robiąc przy tym notatki, które omówi pod koniec zajęć. Nauczyciel prosi każdego ucznia o zaprezentowanie swojej historii. Pozostali słuchają uważnie i robią notatki. Uczeń, który opowiadał, wybiera dwie osoby i zadaje im po jednym pytaniu. Pytanie dotyczy historii jego życia. Pozwala to na zaangażowanie uczniów w słuchanie i sprawdzenie, czy uczniowie zrozumieli, o czym mówił uczeń.

Część podsumowująca

Nauczyciel podsumowuje lekcję, ocenia zaprezentowany życiorys uczniów oraz ich zaangażowanie, wstawiając plusa. Uczniowie wypełniają arkusz samooceny składający się z następujących pytań:

- Czy potrafiłem opowiadać o sobie? 1–2–3–4–5
- Czy potrafiłem opowiadać o swoim czasie wolnym? 1–2–3–4–5
- Czy potrafiłem opowiadać o swoim zainteresowaniu? 1–2–3–4–5
- Czy rozumiałem i potrafiłem użyć odpowiedniego słowa z działu: człowiek, czas wolny, rodzina, dom itp.? 1–2–3–4–5
- Czy używałem odpowiednich konstrukcji przeszłych? 1–2–3–4–5
- Czy używałem odpowiednich konstrukcji teraźniejszych? 1–2–3–4–5

Uczeń sumuje punkty i dzieli je przez 6. Otrzymany wynik może być potraktowany przez nauczyciela jako ocena.

Nauczyciel omawia wychwycone błędy, które zapisywał, monitorując pracę uczniów i prosi ich o wskazanie poprawnej formy. Dodatkowo może zaproponować uczniom stworzenie zdania z danym słowem lub konstrukcją gramatyczną.

Na koniec lekcji nauczyciel zadaje pracę domową w postaci wpisu na bloga: Nigdy nie zapomnę tego dnia (5–8 zdań w czasie przeszłym). Uczniowie ze SPE mogą napisać krótsze zdania (proste zdania) lub tylko 4 zdania.

Zadaniem domowym dla uczniów zdolnych jest natomiast napisanie dłuższego wpisu na bloga: Nigdy nie zapomnę tego dnia (min. 10–16 zdań w czasie przeszłym).

Nauczyciel, mając na uwadze autonomię ucznia, może też pozwolić młodym ludziom na wybór spośród dwóch powyższych form pracy domowej tj. wersja krótsza lub dłuższa wpisu na bloga, która bardziej im odpowiada. Autonomia ucznia powinna być wzmocniana, rozbudowywana i ćwiczona w procesie nauczania wszystkich przedmiotów, w tym języków obcych. Jest to także przykład rozwijania kompetencji miękkich.

Komentarz metodyczny i realizacja kompetencji kluczowych/treści ponadprzedmiotowych oraz umiejętności uniwersalnych

Lekcja przeprowadzona według zaproponowanego scenariusza umożliwia kształtowanie kompetencji kluczowych: w zakresie porozumiewania się w języku obcym, rozumienia i tworzenia informacji, wzmocnienia umiejętności osobiste i społeczne. Uczniowie w czasie lekcji mają możliwość odwoływania się do słownictwa poznanego na wcześniejszych zajęciach. Dodatkowo w toku lekcji możliwe jest uwzględnianie treści interdyscyplinarnych poprzez odwoływanie się do wiedzy zdobytej na zajęciach

geografii, muzyki, języka angielskiego oraz doświadczeń uczniowskich. W toku pracy zespołowej uczniowie uczą się wykorzystywać wiedzę i potencjał innych członków grupy, uczą się od siebie (*peer learning*), a ponadto mają możliwość osiągnięcia efektu synergii. Nauczyciel powinien w komentarzu do ćwiczeń zwrócić na to uwagę, pokazując jak duże znaczenie może to mieć w różnorodnych działaniach grupowych w szkole, a po jej ukończeniu również w działalności zawodowej.

Uczący powinien zadbać o motywację uczniów, przekazując im na bieżąco pozytywną informację zwrotną.

Alternatywne sposoby przeprowadzenia lekcji

Lekcję według niniejszego scenariusza można przeprowadzić również w wersji cyfrowej, np. z wykorzystaniem platformy Zoom/Teams i tablicy cyfrowej Padlet. Do przeprowadzenia ćwiczeń w parach, grupach wystarczy utworzyć pokoje metodą ręczną i dopisać ucznia do odpowiedniego pokoju albo automatyczną (w tym momencie aplikacja sama dzieli uczniów i dopisuje do odpowiedniego pokoju). Nauczyciel przechodzi z pokoju do pokoju, monitorując uczniów.

Warto pozwolić uczniom na wybranie, czy chcą napisać wpis na bloga w krótszej formie czy dłuższej. Dzięki temu uczniowie staną się aktywnymi uczestnikami procesu uczenia się, gdyż w części wezmą odpowiedzialność za jego przebieg. Takie podejście dodatkowo wpływa korzystnie na kreatywność uczniów. Nauczyciel, mając na uwadze indywidualizację nauczania oraz autonomię każdego uczącego się, może ponadto zaproponować konsultacje w formie zdalnej, np. z wykorzystaniem komunikatora, dla uczniów, którzy będą mieli trudności z wykonaniem zadania domowego. Dzięki takiemu podejściu kształtujemy kompetencje miękkie.

Modyfikacje do potrzeb uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)

- Pracując z filmem nauczyciel powinien zatroszczyć się o to, aby uczniowie z dysfunkcją narządu wzroku mieli zapewnione właściwe oświetlenie (np. poprzez zasłonięcie okien, dodatkowe źródło światła) i mogli zająć miejsca blisko ekranu lub tablicy multimedialnej. Materiał ten powinien być dobrej jakości, z odpowiednim kontrastem.
- Nauczyciel powinien dostosować tempo wypowiedzi do potrzeb ucznia z dysfunkcją słuchu, a do odbioru wypowiedzi należy zapewnić mu właściwe warunki. Nauczyciel powinien się na bieżąco upewniać, czy treści przez niego przekazywane są zrozumiałe dla ucznia, a jeśli sytuacja będzie tego wymagała, zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia. W przypadku uczniów ze SPE nauczyciel powinien zapewnić im dodatkowe instrukcje, jasno formułować oraz upraszczać polecenia i instrukcje. Dodatkowo może wykorzystywać naprowadzanie, pytania pomocnicze oraz powtarzać polecenia do zadania.
- Uczeń z zespołem Aspergera powinien mieć możliwość wykazania się na forum klasy.
- Uczeń z niepełnosprawnością ruchową powinien mieć zapewnioną pomoc koleżeńską w zakresie samoobsługi. Nauczyciel nie powinien wyłączać takiego ucznia z zajęć.
- Uczeń z afazją powinien mieć dostosowane wymagania edukacyjne zgodnie z zaleceniami poradni psychologiczno-pedagogicznej.

- Przekazując instrukcje i komunikaty nauczyciel powinien formułować je w sposób jasny i zrozumiały, stosując krótkie zdania. Wskazane jest powtarzanie poleceń oraz instrukcji. Uczący powinien na bieżąco śledzić zrozumienie komunikatów przez uczniów, ewentualnie stosować wyjaśnienia uzupełniające.
- Praca domowa została zindywidualizowana – uczniowie zdolni przygotowują wypowiedź pisemną na zadany temat, a uczniowie przeciętni i mający trudności wypisują przykłady działań w formie bezokoliczników.
- Oceniając pracę uczniów ze SPE uczyący powinien brać pod uwagę nie tylko uzyskane przez nich efekty, ale przede wszystkim poczynione postępy, biorąc pod uwagę trudności, które musieli przezwyciężyć. Warto stosować pochwały, zachęcać i motywować do podejmowania wysiłku, a w przypadku uczniów ze SPE kierować się założeniami oceniania kształtującego.

Łukasz Świerczyński – nauczyciel języka angielskiego i francuskiego. Doradca metodyczny dla nauczycieli w Księgarni wydawnictw Francuskich w Krakowie – EDUKATOR. Obecnie prowadzi badania naukowe w zakresie współczesnej fonetyki francuskiej na Uniwersytecie Grenoble Alpes (UGA). Specjalizuje się w zakresie fonetyki i ortografii francuskiej. Główne obszary zainteresowań to językoznawstwo stosowane i glottodydaktyka w dobie współczesnych technologii.